

NS Nyhetsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1107

01.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andra revolutionen Volym II: Folkets stat

Del 4

För ras och nation

Vi hade antagit att det var nödvändigt för vårt folks lycka och framtid att ge det nationella livet en mening.

Den första, självklara meningen är att säkra den nationella framtiden. För detta behöver vårt folk ett tillräckligt livsutrymme. Riksidén är ramen för en tysk världsmaktpolitik som måste bevisa sig i spänningsfältet mellan vårt hat mot den etablerade efterkrigsordningen och nödvändigheten av raslojalitet i raskampen mellan vita och färgade.

Naturligtvis är allt detta sant endast under förutsättning att nationalsocialismen och dess idé om nationens enda värde är riktig. Detta är mycket diskutabelt och det är därför vår rörelse för närvarande i ordets verkliga bemärkelse är ett "parti" - dvs. en del av en intellektuell-politisk kamp. - Vilka är då de uppenbara alternativen till den völkiska världsbilden?

DEN MATERIALISM som, enligt beskrivningen, döljer sig bakom de två härskande världssystemen - kommunism och liberal kapitalism - är uppenbarligen oförmögen att ge mening åt vare sig personligt eller nationellt liv.

Det är självklart att varje form av stat och regering är skyldig att agera på ett sådant sätt att medborgarnas behov tillfredsställs tillräckligt, varvid de styrande varken bör hålla dessa behov låga med våld - vilket är vanligt i kommunistiska stater - eller piska upp dem på konstgjord väg - vilket kapitalistiska regimer brukar göra. Men detta kan bara vara det nödvändiga första steget. En stat kan inte, efter att den har lyckats med detta - och i det vita herraväldet har detta till stor del lyckats - uttömma sig själv på att bara administrera denna stat.

Att trygga de grundläggande livsförnödenheterna är bara utgångspunkten. Om meningen med livet inte läggs till och kommuniceras på ett bindande sätt till alla medborgare, kommer den unga generationen, som har vuxit upp desorienterad, att revoltera mot detta system.

Materialism är därför inte och kan inte vara ett syfte med livet. Där det finns liknar det en drog som bedövar individen och får honom att glömma den inre tomheten i sitt liv. Man kan bara tycka synd om dessa människor. De är olyckliga människor. Här ser vi orsaken till att det är just i de rikaste och mest problemfria samhällena i väst - t.ex. i den amerikanska medel- och överklassen, i Skandinavien och Västtyskland - som de högsta självmordstalen registreras, välståndrelaterad brottslighet och psykisk sjukdom ökar alarmerande och alkohol- och drogkonsumtionen når desperata proportioner. Detta är tecken på en mental sjukdom som smittar hela folk. Denna sjukdom kallas "materialism som grund för ett samhälles liv!"

Uppenbarligen är idealism ett grundläggande villkor och en förutsättning för mänskligt liv, ja, det mest mänskliga som finns hos människor. När allt kommer omkring ser varje djur till sin egen försörjning och vissa arter skapar högt utvecklade, statsliknande strukturer för detta ändamål. Men ingen myra har någonsin funderat över meningen med sin omgivning eller sitt eget liv. Livet i moderna kommunistiska och kapitalistiska stater är en myras existens. Revolutionärer i öst och väst gör uppror mot detta.

I detta sammanhang uppstår naturligtvis också frågan om religion för oss.

I Tredje riket gjordes enstaka försök att återuppliva våra förfäders artanpassade, hedniska religion. Det råder ingen tvekan om att ett framgångsrikt återupplivande av den germanska religionen skulle ha gett den völkiska staten en ytterligare, säker grund. Människans religiösa behov skulle harmoniskt ha smält samman med de ideologiska grundvalarna för staten och den nationella organismen.

Ett liknande försök gjordes av de tyska kristnas kristet-protestantiska rörelse, som inte på något sätt var en nationalsocialistisk uppfinning, men vars rötter går långt tillbaka i tiden. Kejsar Wilhelm II skrev till exempel 1923 från sin nederländska exil till den tidigare krigsministern von Stein:

"Doorn 9.IX.23

Min kära excellens,

Tack så mycket för ditt vänliga brev. Ja, jag studerar ivrigt de heliga skrifterna. Du har helt rätt, människor har inte förändrats från det sätt som GT beskriver dem, men särskilt inte judarna. De har följaktligen förblivit samma rövare, mördare och tjuvar som de framställer sig själva för oss i Josuaböckerna och har blivit ännu mer ambitiösa och elakare i sitt hat mot utlänningar och kristna. Det är därför A.T. endast har historisk betydelse för mig. Det nya ligger mycket närmare mig. För mig är Kristi person allt, bredvid vilken A.T. försvinner. Jag står på den klara höjden i skuggan av Frälsaren och ser tillbaka ner i den djupa dalen där A.T. ligger fylld av dimma. Ur denna dal lyser enskilda, solbelysta bergstoppar: de stora profeterna, enskilda psalmer, enskilda talesätt som gläder mig.

För övrigt är den gamla hämndlystna, folkförstörande Jahve Judas lokala gud och har ingenting som helst att göra med vår uppfattning om "Gud Fadern" som "Sonen" har lärt oss. Vi är Guds barn (genom Kristus), det ärkegermanska folket misstänkte redan detta när de bad till "Allfadern", om vilken juden inte vill veta någonting. Vår kyrka misslyckas totalt i dessa tider, i stället för att nationellt och monarkiskt heja på själarna förblir den helt "neutral" och förlorar dagligen mark. Den lagstiftande generalsynoden är en bild av hjälplösa mumlande gamla män och skämmer ut sig själv. Modiga män som Doering, älskade av folket, blir attackerade! Kyrkan måste bli etniskt och nationellt tysk, inte pseudo-judisk, som den är nu. Jag försöker arbeta i denna riktning, men utan framgång. Rom är mer skickligt aktivt; främjar det katolska Kaisertum med judisk-kapitalistiska tjänstemän!

*Johanniterorden gör ingenting, adeln gör ingenting på landsbygden! Vad kunde de ha gjort för att stärka monarken? Tanken i landet kunde ha gjort det! Henry Ford säger: "Judarna skapade världskriget, helt på egen hand!" Därför säger jag: Bort med Moses, fram med Kristus!
Wilhelm"*

Både nyhedendomen och de tyska kristna hade kunnat ge germanerna en ny religion som - i likhet med islam på kulturområdet - inte bara skulle ha gett individerna en mening med livet, utan också skulle ha kunnat bidra till att forma hela det nationella livet. Ingen av de båda religiösa rörelserna kunde göra detta på egen hand. Men det kan inte och får inte vara den nationalsocialistiska folkstatens uppgift att skapa en statsreligion och påtvinga den på folket. Vi nationalsocialister är för en fullständig åtskillnad mellan kyrka och stat och för religionsfrihet.

Vi kan lära oss mycket av den katolska kyrkan, av dess religiösa system och dess hierarkiska ordning:

Liksom den katolska kyrkan under nästan tusen år har lyckats ge människorna i sin kultursfär en fast andlig ordning - vad man än må tycka om innehållet och formerna för denna ordning - så kommer nationalsocialismen också att skapa en andlig grund och därmed göra slut på den planlöshet och det kaos som har drabbat det tidigare kristna Västerlandet sedan upplösningen av den romersk-katolska kyrkans absoluta andliga makt. I dess ställe kommer en romersk västerländsk ordning på en nationalsocialistisk och därmed völkisch-rasistisk grund.

En militant katolicism som inte enbart är begränsad till den religiösa sfären, vilket är vanligt i vissa fascistiska rörelser och även förespråkas av katolska traditionalister, är inte oproblematiskt politiskt sett. Det är dock inte att förvänta sig att katolicismen återigen kommer att återfå sin formativa andliga kraft. Den har oåterkalleligen blivit en del av det "pluralistiska samhället" och därmed icke-bindande.

Religionen kan fortfarande ge individer ett fotfäste i deras liv, men den är inte längre kapabel att forma den andliga och politiska karaktären hos en nationell gemenskap. Detta behöver inte nödvändigtvis förbli så. En dag, när vi nationalsocialister har upprättat en folkstat med en fast ideologi, är det tänkbart att religiösa strömningar av samma slag också kommer att bli mäktiga och påverka vårt folks liv. Men det är osannolikt att den kristna eller någon annan religion, efter exemplet med återislamisering, återigen kommer att kunna forma en värld. Detta har blivit en uppgift för den nationalsocialistiska rörelsen.

Vi har insett att varken materialism eller religion - vilken den än må vara - kan övervinna den andliga och mentala splittringen, den djupa krisen i de vita industrialiserade nationerna. Detta kan bara göras av en världsåskådning som är engagerad i den idealiskt formade traditionen på vår kontinent. Den enda arvtagaren till denna tradition är nationalsocialismen.

Men - frågar våra motståndare - måste det nödvändigtvis vara människorna som ifrågasätts som de enda bärarna av meningen med det mänskliga livet? Finns det alternativ?

Den borgerligt-liberala individualismen predikar ständigt individens värde. Den skiljer sig medvetet från vår - som det heter i ockupationen tyska konstitutionella skyddsrapporter - "völkisch kollektivism". Låt oss bortse från det faktum att denna liberalism, genom sin nära sammanflätning med det omänskliga kapitalistiska ekonomiska systemet, ständigt trampar på sitt eget värdesystem utan att ens märka

det. Låt oss bara titta på den liberalistiska ideologin:

Individens frihet, hans välbefinnande och hans liv är det högsta värdet, bakom vilket folket och staten tydligt tar ett baksäte. Deras uppgift är i princip bara att säkerställa individens fria utveckling. Detta förgudligande av individen är absurt. De är eländiga, fattiga människor som ser den enda meningen med sin existens i sina egna korta liv - i att födas, arbeta, njuta, dö. Denna borgerliga individualistiska egoism, som hänvisar till de sextio eller sjuttio åren av ens eget liv, ska vara allt? Hur patetiskt är det inte att på sin dödsbädd behöva säga till sig själv: "Den enda meningen med mitt liv var att utveckla mig själv fritt. Nu har det livet tagit slut. Så resultatet kommer att bli ett meningslöst, tomt intet."

Är ett sådant liv och en sådan död verkligen meningsfulla, vackra, humana? Den enskilda människans liv har bara mening och värde när det sträcker sig bortom sig självt, när det används för något bestående.

Även om liberalismen uppnådde sitt utopiska mål och skapade ett samhälle med "ansvarsfulla medborgare" där varje individ utvecklar sig själv i enlighet med sin dröm om ett lyckligt och uppfyllt liv, skulle detta samhälle fortfarande vara meningslöst, tomt och dött utan respekt för det förflutna och utan ansvarsfull oro för framtiden.

Individens frihet finner sitt värde och sin mening endast i den nationella gemenskapens band. Utan detta band är individens liv värdelöst och meningslöst, eftersom ingenting återstår av det. Den namnlöse slav som i livslångt tvångsarbete arbetade med de pyramider som byggdes för det egyptiska imperiets ära har levt ett mer meningsfullt liv än den tyska medborgare som är beroende av TV och fritid, vars enda bekymmer är att inte dö av fettsjukdom i hjärtat! Detta är den djupa, inre innebörden bakom den så ofta demoniserade nationalsocialistiska sloganen:

"Ni är ingenting! Ditt folk är allt!"

Denna insikt förminskar inte individens värde, utan höjer det, eftersom den bäddar in den i den nationella historiens betydelse. Om det inte vore så, skulle ingen människa någonsin ha vågat och offrat sitt liv för en idé, ingen skulle någonsin ha blött på alla tiders slagfält!

Varje gång en person medvetet utsätter sig för livsfara för att stå upp för ett mål utanför sitt eget liv - för sin medmänniska, för sin tro, för sitt folk - hånar han den ynkliga fegheten hos ideologin om individens absoluta värde, som bara är tänkbar i historielösa, dekadenta sluttider.

Nej - individens liv är inte och kan inte vara det högsta värdet. Just därför att nationalsocialismen ser sig själv som förkroppsligandet av det högsta värdet av personlighet och ras, måste vi lämna denna borgerliga attityd långt bakom oss.

Endast den människa som utvecklas och förädlas i förbundet lever ett meningsfullt liv. De har då också rätt att förvänta sig att folkets stat anstränger sig för att forma omständigheterna i deras liv på ett humant sätt. Vi vill inte tillbaka till den egyptiske eller sovjetiske tvångsarbetaren - naturligtvis vill vi inte heller tillbaka till den själlösa konsumtionsmaskinen.

Nationell socialism innebär mänsklig frigörelse, social rättvisa och värdighet.

Människan är en individ - därför strävar hon också efter individuell lycka - men hon är också och framför allt en gemenskapsvarelse i den eviga kedjan från de döda till de ännu ofödda av sitt folk - därför får detta liv och denna strävan efter lycka bara mening och värde i bandet med detta folk! För marxister är folket i slutändan ett obetydligt begrepp utan mening och innehåll. I sin internationalistiska illusion gör de proletariatet till bärare av historiens mening.

Den avgörande svagheten i den marxistiska ideologin är dess tro på den historiska utvecklingens oundviklighet. Ur detta uppstår den djupa omänskligheten och likgiltigheten inför arbetarklassens verkliga strävanden. Karl Marx uttryckte det så här: *"Det är inte en fråga om vad den eller den proletären, eller ens hela proletariatet, föreställer sig som sitt mål för tillfället. Det är en fråga om vad det är och vad det kommer att tvingas göra historiskt i enlighet med detta väsen."*

Under tiden har det blivit tillräckligt tydligt att andra människor alltid tvingar människor att göra något, men inte "historia". Det är sedan människor som gör anspråk på att erkänna och genomföra historiens mening. Arbetarklassen, som envist motsatte sig "historisk oundviklighet", skulle därför uppenbarligen behöva hjärnor och ett "avantgarde" för att agera på dess vägnar - för en hängiven marxist är det otänkbart att historien inte oundvikligen leder till kommunism. Lenin drog sedan denna konsekvens med brutal beslutsamhet och upprättade därmed den bolsjevikiska tyrannin.

MARXISMEN har aldrig varit ett sätt att tänka och en övertygelse hos arbetarklassen, utan objektivt sett alltid en ideologi hos borgerliga intellektuella, som i sin intellektuella arrogans är likgiltiga för arbetarnas önsknings, uppfattningar och idéer. Marxismen är ett dike av oförståelse mellan "arbetarklassens förtrupp", det kommunistiska partiet och den verkliga arbetarklassen och leder antingen till allmakt - där sovjetiska stridsvagnar garanterar lugn - eller till maktlöshet - där tvångsmedel saknas - hos de borgerliga

intellektuella som ser sig själva som historiens verkställare.

Marxismens allsmäktighet och impotens är bara två sidor av samma sak. Men det vore oärligt att förneka att ärliga och idealistiska marxister på tre olika sätt har försökt ta sig ur denna avgörande återvändsgränd i sin ideologi:

Maoismen, reformsocialismen och den odogmatiska socialismen.

Ju eländigare folkets levnadsvillkor är, ju större den oöverbryggbara klyftan är mellan en liten allsmäktig och ofattbart rik överklass och folkets massa, desto mer ökar behovet av en grundläggande omvälvning av förhållandena. På vissa håll leder denna situation i utvecklingsländerna till att kommunistiska grupper lyckas minska klyftan mellan sig själva och folket. Detta gäller i synnerhet det maoistiska Kina, men även Kuba kan nämnas här. Anledningen till detta är att folkets - inte bara arbetarklassens - intressen under ett historiskt ögonblick sammanföll med de kommunistiska herrarnas: Elände och underutveckling måste bort!

Detta har ingenting att göra med marxistisk ideologi och tron på proletariatets historiska uppgift. Snarare är det en politisk organisation av ett folk som äntligen söker en säker försörjning. Och det är verkligen svårt att se vad som egentligen är marxistiskt med maoismen - Mao Tse Tung: "Folket och endast folket är världshistoriens drivkraft!" - om man bortser från den fraseologiska överbyggnaden. Och detta förklarar i sin tur fascinationen och karisman hos andra nationella revolutionära rörelser i tredje världen. Deras marxism är oftast bara en försköning för att få politisk och ekonomisk hjälp från den kommunistiska intressesfären. Dessa rörelser har inte mycket gemensamt med marxistisk ideologi: de liknar mer fascism enligt Benito Mussolinis definition - fascism är nationalism + socialism.

Maoismen i sig är en sorts kinesisk fascism. Det verkar dock inte omöjligt att det post-maoistiska ledarskapet i Kina återigen kommer att närma sig den sovjetiska modellen, åtminstone på hemmaplan. Då kommer klyftan mellan de styrande och de styrda att öppnas igen. I vilket fall som helst är socialismen i tredje världen mest en fascism som inte vågar kalla sig det!

I de utvecklade industriländerna lyckades socialreformistiska marxister slutligen förankra sig i arbetarklassen. Denna framgång köptes genom ett omedvetet men ihärdigt praktiserat övergivande av den marxistiska ideologin.

I själva verket har reformsocialismen - särskilt som socialdemokrati och fackföreningsrörelse - stora förtjänster när det gäller att förbättra arbetarklassens levnadsvillkor. Det skulle vara oärligt att helt enkelt förneka

detta. Men denna reformsocialism, som var tvungen att röra sig allt längre bort från sitt marxistiska ursprung för att vinna över arbetarna, har förlorat sitt existensberättigande sedan slutet av första världskriget.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit langem nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mahnrede von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verbannung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der gottlosen Mächte werden hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu erwecken.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassenmenschen sollen Arbeiter an Schicht im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg ist ein großer Gewinn, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch größer als in der Vergangenheit.

Der vorwiegend Gegner ist aber dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begehen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überfremdung und Rassenmischung.

Ein „Siege“ oder „Sieg“, ist im Weltkrieg oder im Rassenkampf, ist ein Propagandawort, bewirkt aber auf einem biologischen anderen Art. Jede Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktiva.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut nödvändigt information. Man söker information om en sak, och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkeolog som gräver upp det begravnings förhållanden. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the NEW ORDER

Number 179 (133) Established 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-orientation.

Whether "Siege" or "Sieg", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!